

76-23

శ్రీ కృష్ణ శతకము.

న ర హ రి గో పా లా చా ర్యుఁ

హుజూడనగరుతాలూకా, తమ్మర, [నై. బాం.]

పరిష్కర్త:

కతావధాని సంపన్నుడుంబ శింగరాచార్యులుగారు,
బ గ్గ య్య పేట

మొదటికూర్పు 1000 పేజీలు.

1933

ఈ కాగితము ముద్రాపకమునందు ముద్రించబడియున్నది.

ತೆ. 17.2.1990

173

(శ్రీ) కృష్ణ శతకము.

၁၇၀၃၈ ခု

న ర హ రి గో పా లా చా ర్ము లు,

హుజూరునగరు తాలూకా, తమ్మర, [నె. జాం.]

పరిష్కరం:

శతావధాని సంపన్నుడుంబ శింగరాచార్యులుగారు,

ಜಿಗಯ್ಯ ಪೆಟ

మొదటికూర్పు 1000 ప్రితులు.

1933

పాఠాగ్న్య ముద్రాక్షరకాలయందు ముద్రింపబడియె.

శ్రీమతేవిఖననేనమః

క॥ జనయిత్రి సరసమాంబిక

జనకుఁడు సరసింహగురుఁడు శాంతినరులు ధ

ర్మ నిరూఢ మతులు వినయ

మ్మన వారలఁగొలుతు నిత్యమ ॥ శ్రీకృష్ణా.

క॥ అలఘుమతులు విద్యాగురు

వులు లంకావంశజలధి పూర్ణేందులు నా

ర్యులు నగు నారాయణ శా

స్త్రులవారికి నా నన సత్తులు శ్రీకృష్ణా

ఈ గ్రంథ ముద్రణమునకు ద్రవ్యసహాయ మొనరించిన
యీ సజ్జనాగ్రణులకు శ్రీకృష్ణుఁడు సర్వశ్రేయోదాయ
యగుఁగాక!

5-0-0 మ.రా.రా. నార్పరాజు వెంకట రాఘవ

రావు వెంకటేశ్వరావు జమీందారుగారు.

3-0-0 మ.రా.రా. కొమరగిరి గోపాల కిషకరావు

దేశపాండ్యగారు.

3-0-0 మ.రా.రా. కొమరగిరి వీతాంబరావు

దేశపాండ్యగారు.

4-0-0 మ.రా.రా. నార్పరాజు రంగారావు

దేశపాండ్యగారు

3-0-0 మ.రా.రా. నార్పరాజు అనంత సరసింహారావు

దేశపాండ్యగారు.

8-0-0 కత్తిం చినకృష్ణా రెడ్డిగారు.

ఇట్లువిధేయుఁడు,

గ్రంథకర్త.

శ్రీ

శ్రీ కృష్ణాయ నమః

శ్రీ కృష్ణ శతకము

.....

క॥ శ్రీమతౌ స్తుభమణి శో
భా మానితవక్ష! బర్హి బర్హనిరాజ
ద్ధామాలక! దాసాన్యవ
సోమా! సత్యాత్మ! నాదసుత! శ్రీకృష్ణా॥ ౧

క॥ అండజవాహన! రిపువే
దండమహాసింహ! దుష్టదమన! మురారీ!
సండిత జనాభరణ! బ్ర
హ్మాండ మహామహితేజ! హరి! శ్రీకృష్ణా॥ ౨

క॥ శ్రీ కరుణాకర! వృధుద
ర్వీకరసుఖతల్ప! వినుత విషగళ! సుజనా
లోకిత నిజపదయుగ! సుగు
ణాకర! భక్తాభయవ్రదా! శ్రీకృష్ణా॥ ౩

- క॥ కరధృత పంచాయుధ! మం
దరిగింధర! శత్రులొక దళన ధుకిణా!
హరిహాయనుత సుచరిత! శ్రీ
వర! భక్తాభీష్ట! కేశవా! శ్రీకృష్ణా॥ ౪
- క॥ కృష్ణా! శ్రితభయహర! ప్రభ
విష్ణూ! యాదవకులేంద్ర! వినుత దిగ్విశా!
విష్ణూ! భక్తహృదార్తి హ
రిష్ణూ! కనుకా సుధారురీ! శ్రీకృష్ణా॥ ౫
- క॥ కారణ కారణ! రిపు దు
ర్వార భుజవిలాస! శూరవంశవన్త్రా!
సూరిజనావన దక్ష! మ
హాగనుకా! సాధులొకహిత! శ్రీకృష్ణా॥ ౬
- క॥ భీకరదైత్య హరణ! కరు
ణాకరసుకటాక్ష! నిస్తు లానందమయా!
ప్రాకట యశోవిశాల! సు
ధాకగ నిభవక్త్ర! చక్రధర! శ్రీకృష్ణా॥ ౭
- క॥ కరిరాలసన్నత సుగుణా
భరణా! నిజభక్తలొక పాలన నిపుణా!
సరసిరుహనిభ చరణా!
శరదిందు నిభాచ్యక్షిరి చణ! శ్రీకృష్ణా॥ ౮
- క॥ లోకానందప్రద సు
శ్లోక! మహావిమల! భక్తి సుందరసుజనా
లోకిత నిజతేజా! వా
రాకరనిలయా! శ్రితార్తిహర శ్రీకృష్ణా॥ ౯

- క॥ నరకాసుర భుజదర్ప వి
సరకానన వీతిహూత్ర! సత్యచరిత్రా!
గిరికన్యకుల విరాజ
ద్వార రత్నరుచిప్రకీర్ణపద! శ్రీకృష్ణా॥ ౧౦
- క॥ సర్వస్థితి విలయ మహా
వర్ణ సమ నిద్రశౌర్యభద్ర! సుధీ సం
సంగ్గన్నత జనపావన!
భర్గామరవినుత శూరవర శ్రీకృష్ణా॥ ౧౧
- క॥ దిగధీశ నుతచరిత్రా
జగతీ భారాపహరణ సదమలయాపా
నిగమాంతవేద్య భాస్వి
త్సుగుణ వ్రజపూర్వ నందనుత శ్రీకృష్ణా॥ ౧౨
- క॥ శేషాధిపశయన లన
ద్భీషణ రిపుబాహుగర్వభేదన సత తా
శేషశుభావహ నిస్తుల!
భాషణ! నుశదేవ! కేశవా! శ్రీకృష్ణా॥ ౧౩
- క॥ అదుణాబ్జనేత్ర! దళితా
మరళాత్రీవ! భక్తహృదయ మందిరసంస్థా
స్థిరకళ్యాణనిధాన! కు
ధరధారణధీర! శాఖ్యదా! శ్రీకృష్ణా॥ ౧౪
- క॥ అరయఁగ సోమకరాక్షసు
దుఃఖుపడి వేదంబుగొని మహూదధిడాగళ
పరమస్త్వి దేహివై రిపు
హరియించితివార! శత్రుహర! శ్రీకృష్ణా॥ ౧౫

- క॥ సురి లసురలభిఁ దరచగ
గిరిక్రంగుచు వడిన నీవకిల్బిపమగు నా
దరమునఁ గూర్చాకృతి స
త్వరముగఁ గొని బోచితివిగదా! శ్రీకృష్ణా॥ ౧౬
- క॥ హాటకనేత్రుడు పృథివీ
పాటవమెడిలించి ఘోరభంగిగవయ న
ప్పాటుదలచి కిటివై రిపు
దాటఁజెరచి శ్రోచితివిగదా శ్రీకృష్ణా॥ ౧౭
- క॥ కరమరుదుగ నరవారి రూ
పరుదుగఁగైకొని విరోధి నరసి నఖములం
బరిమార్చి భక్తరక్షణ
మరయగఁ జేసితివి దుష్టహరి శ్రీకృష్ణా॥ ౧౮
- క॥ వటురూపముఁ గైకొనియు
దృట దానప్రధతుడైన బలిఁజేరి శుభో
త్కటమగు దానముఁగొని గౌం
తట నీవేనిండితివిగదా శ్రీకృష్ణా॥ ౧౯
- క॥ ధరణీ నాథులగర్వము
హరియింపఁగ పరశురాము డనఁబుట్టి, నము
దురతిఁజఁచి హరించితి
వరయగ బ్రహ్మణ్యమూర్తివై శ్రీకృష్ణా॥ ౨౦
- క॥ దశరథ తనయుడవై యా
దశముఖుఁ బరిమార్చి డివిజతతిగొల్పగ న
దశశము గడించితివో నా
వశమే? నినుంబొగడ శూర పరి శ్రీకృష్ణా॥ ౨౧

- క॥ బలరామ కృష్ణులనగా
నిలపైజన్మించి ధారుణీశులఁ గలహ
న్ములకు గొలిపి భూభారము
విలయముఁజేసితివి సాక్షివిగ శ్రీకృష్ణా ౨౨
- క॥ అపరాధగులు దృంగగ
నపురూపపు బుద్ధరూప, మమరార గతి
త్రెపలంజేసి యువతులం
ద్రిపురాసురల న్వధించితివి శ్రీకృష్ణా॥ ౨౩
- క॥ కలికాలమునందు మహా
కలుషంబులు పెరుగ, సత్యకలనారహితుల్
గలచోట్లెలను, సత్యవి
ధులఁజేతువు కల్కిరూపుతో శ్రీకృష్ణా॥ ౨౪
- క॥ నీరూపంబు లనంతము
లై రాజిలునుకదా మహామతులబు లే
నీరూపంబులఁ గొల్పి యు
హరూఢింజెందు వార్గదా శ్రీకృష్ణా॥ ౨౫
- క॥ “రాధాకృష్ణా” యనిన న
రాధమునేనియునుఁ బ్రేమమలరారి జగ
న్నాధు నొనరింతుపట శ్రీ
రాధాతన్వీమనోహరా! శ్రీకృష్ణా॥ ౨౬
- క॥ జగతీభారముఁ బాపగ
దగి యజ్ఞనాధకార తపన ప్రతిమం
బగు నీచిత్రవర్తన
మగునే వాక్రుచ్చ మాకు హరి! శ్రీకృష్ణా॥ ౨౭

- క॥ బాలత్వంబువలె శవ
 లీలక యువభావ వివిధమొనరితల్
 వేలకు వేలుగ గలవే
 లీలని నుతింతు నీకలిక శ్రీకృష్ణా॥ ౨౮
- క॥ అసమాన దేవకీ జత
 రసరస్వచ్ఛతకిరణ రత్నంబై పెం
 పెనగిన నీరూపము శుభ
 మెనగగ నామదినినిల్చుమీ! శ్రీకృష్ణా॥ ౨౯
- క॥ పూతనరక్కసి విష సం
 ఘాతముగాజేసి కుచయుగ స్తన్యముఁ గ్రీ
 డాతతుడౌ నీకిచ్చి మ
 హి తలగతయయ్యె నప్పుడే శ్రీకృష్ణా॥ ౩౦
- క॥ ఒక్కటఁ దృణాసురుడు మడి
 గక్కనడి గాడ్చురూపుగాపచ్చి నినుం
 జిక్కువరుచునెడ నెత్తురు
 గ్రీక్కించి వధించినావుగద శ్రీకృష్ణా॥ ౩౧
- క॥ శకటాసుర వరుడు న్న
 మ్మికవాడై కంసునకు నమేయ దురాళో
 త్సకుడై నింగదిన వా
 నీకి మృత్యువుదార్చి నావనిక శ్రీకృష్ణా॥ ౩౨
- క॥ శ్రీదేవకి గర్భమునం
 దాదరముగ నీవుజూచుటాదిగ కంసో
 ర్వీదయితుడు సమ్మోదం
 బే దగ భేదంబునొందడే? శ్రీకృష్ణా॥ ౩౩

శ్రీ కృష్ణ శతకము

- క॥ చిషిముషి పనులెన్నేనియుఁ
దశబహకయొనర్చి గొల్లతల్లోపింపన్
నడిసేయక బయలంబడు
గడుసుఁదనము నేర్చినావుగద శ్రీకృష్ణా॥ 38
- క॥ ఆభీరసతులు గొంపరు
నీభీతిఁగలంగినీదు నేర్పుయశోదా
సౌభాగ్యవతికిఁ జెప్పగ
నేభీతుమహాల్కి నుండెదే? శ్రీ కృష్ణా 39
- క॥ ఎట్టెఱురా? కృష్ణమూర్తి
మట్టిని దింటివని నీదు మాతయమగ చీ
వట్టిదని వక్త్రమున జగ
నుట్టె కనుంగొనఁగజేసితౌ శ్రీకృష్ణా॥ 3౬
- క॥ దధిఘటము సందభామిని
మధియూపఁగ రాతగొట్టి మాసితమగు నా
దధి నే జుర్రితివట చ
క్రథగా తెరవాయినాని గతి శ్రీకృష్ణా॥ 3౭
- క॥ కొంటెతనముఁ జేసితి నని
గంటునమచు నాయశోద గంతులిడెను నీ
వెంటఁబడి పట్టుకొని నను
మంటంబుంధిఁచెఁ గ్రుద్ధయై శ్రీకృష్ణా 3౮
- క॥ యమభార్జన తరుశాపము
సమయింపఁగ రోటఁగూల్చి చయ్యఁగనిజరూ
పములిచ్చి గాచినా వను
పమతేజా నిత్యసత్యపద శ్రీకృష్ణా॥ 3౯

- క॥ బృందావనము నఁ గోపక
బృందముతో నీవు ధేనుబృందముగాయన్
వందురు బాసెను జనుల క
మందానందంబుమది నమర శ్రీకృష్ణా॥ ౪
- క॥ వత్సాసురుఁడు బకాసురు
డుత్సాహముతోడ విన్ను నొడుతుమచుచుఁ గ
వత్సమాల గానీజేసి ని
రుత్సాహత మిత్తిజేసి రొగి శ్రీకృష్ణా॥ ౪
- క॥ లేగలగాయు చరణ్యము
లోగల కాసారతటిని లోలుఁడవగుచుక
బాగుగ జల్లి గుడుచు నీ
యోగముఁ జిత్రమనితలతుతో శ్రీకృష్ణా॥ ౪
- క॥ చతురాస్యుఁడు గోగోపక
తతిదాచిని నెఱిగి సౌమ్యత వహించియధా
ప్రతిరూపంబులఁ దాల్చి వి
గతగర్వనొనర్చినావు గద శ్రీకృష్ణా॥ ౪
- క॥ కాళీయ ఫణిఫణమ్ముల
మాలిమి పట్కూల తాళమానంబులతో
గ్రాలిననీ పాదములే
వేళనునా మదినినిల్పవే శ్రీకృష్ణా॥ ౪
- క॥ కార్చిచ్చు గవయఁగానినుఁ
గూర్చి మొరలువెట్టు గోపకుల నందరి న
య్యర్చిష్మద్దావముఁ జ
ల్లార్చి మనుషఁ గల్గినావ హా శ్రీకృష్ణా॥ ౪

- క॥ మోహన మురళీగాన వి
మోహితలై ముదితలెల్ల ముంచుగ నీవా
రోహముజేసిన యమునా
వాహిని దరిజేరువారు వడి శ్రీకృష్ణా॥ ౪౬
- క॥ గోపికలు నగ్నలయి నది
లోపల నీరాడునంతలోన నరిగి వ
స్త్రాసహరణ మొనరించితి
వ్రా పద్మదళాక్షా! కొంటెవ్రా శ్రీకృష్ణా॥ ౪౭
- క॥ తనయాగము మాన్పించితి
వని సప్తహములు వానపైఁ గురియ నిం
ద్రుని గర్వమెడవ గోవ
ర్ధనగిరి నెత్తితివి నగధరా శ్రీకృష్ణా॥ ౪౮
- క॥ ఓకపరిఁ గూటమిఁ జేయుచు
నొకతడవ నదృశ్యుడగుచు నొకపరిఁ గుచు
సకలజన హృదయముల ని
న్నొకనే ధ్యానింపఁ జేతు వొగి శ్రీకృష్ణా॥ ౪౯
- క॥ జలకేళి రాసకేళీ
విలసనముల గోపికాత్మ విహితుఁడై వా
రలకెల్ల త్వత్స్వరూపా
కలనముఁ గూర్చితివి దృఢముగాఁ శ్రీకృష్ణా॥ ౫౦
- క॥ నీభక్తుడైన నారదు
చే భూతంబులకు గలుగు చింతలెరిగి లో
భాభి హత శత్రులోకము
నీభువి వధియింపఁ దలంపవే శ్రీకృష్ణా॥ ౫౧

- క॥ అక్రూరుఁడు బృందావన
మక్రూరతఁ జొచ్చి కంసునాజ్ఞఁ దెలిపి న
ద్విక్రను! నిను బలదేవు న
వక్రతఁ గొంపోవ నగుగనా శ్రీకృష్ణా॥ ౫౨
- క॥ యమునా శోయములందున
సమవేభవమైన నీదు చరితము నక్రూ
ర మహాభాగున కెదఁ దె
ల్లముఁ జేసితివంట దయ జెలంగ శ్రీకృష్ణా॥ ౫౩
- క॥ దుష్ట దనుజాంశులైన ని
కృష్ణులలోఁ జేరుచాకి కిచ్చి మృతి శిరో
వేష్టమును గొంటివందటి
కష్టముఁ బాపుటకు మధురకడ శ్రీకృష్ణా॥ ౫౪
- క॥ వాయుకు డొకండు నీకై
బాముక దనుదానె కొన్ని వరువలొసంగగా
నాయక లక్ష్మీ యుతుఁగా
నాయత్తముఁ జేసితివ హా శ్రీకృష్ణా॥ ౫౫
- క॥ మధుగావేధి నడచుచో
మధురాధర లందరును సమగ్రంబుగ హృ
త్పథములఁ దాల్తురు నిను భ
క్తి ధనాంచితి లగుచు సమ్మతిని శ్రీకృష్ణా॥ ౫౬
- క॥ మాలికుడు సుదాముడు సుమ
మాలికలర్పించి భక్తిమార్గము ననుసన్
పాలనముఁజేసితిని గో
పాలనశీలోల ధర్మపర శ్రీకృష్ణా॥ ౫౭

- క॥ కంసాస్థానమున గజో
త్తంసముతో నున్నమల్ల దళమునకు మద
ధ్వంసంబొసర్చు దేవో
త్తంసుడవై యరిగితివిగదా శ్రీకృష్ణా॥ ౫౮
- క॥ గలుగల్గని కాలజైలు
బలుతెరగుల నాట్యమాడు : గిదిఁ మోగె
లలితగతుల మదకుంజర
మిలఁగూలఁగఁజేసితివికదే? శ్రీకృష్ణా॥ ౫౯
- క॥ చామార మాప్తికులు వ
క్మాణింపఁగరాని బలముఁగలవారై నె
బ్రాణములు దీసితివి హల
పాణియునీపును గ డంగిభళి శ్రీకృష్ణా॥ ౬౦
- క॥ గరుమఁడు సర్పము నొడిసిన
వరుసం గంసునిగ్రహించి వధియింపఁగ నా
సురమతుల నతని తమ్ముల
నరువఁగనందరిని దునిమె హలి శ్రీకృష్ణా॥ ౬౧
- క॥ దుష్టవధానంతరి మిక
కష్టంబులు దొలఁగెనని సుఖప్రేక్షకులౌ
శిషులగు నారదాదు ల
భీష్టప్రదు నిను నుతింపరే? శ్రీకృష్ణా॥ ౬౨
- క॥ గిరిశాది దేవతలుభా
స్వరమగు నీతత్వమెరుగ జాలరనిన మే
దురదోష దూషితుఁడు ని
న్నెరుగ గలఁడె? యెందు శ్రీహరీ శ్రీకృష్ణా॥ ౬౩

- క॥ కామముచేతనొ, మరియే
నేమముచేతనొ, మరెట్టి నేరుపుననొ, నీ
నామము స్మరింపఁ బాప
స్తామమునశీయించు నందసుత! శ్రీకృష్ణా॥ ౬౪
- క॥ కొందరు జారుడటంచును
కొందరుచోరుండటంచుఁ గొందరు లీలా
నందమగు తత్త్వమనుచు నె
దందలచి తరించుచుండెదరు శ్రీకృష్ణా॥ ౬౫
- క॥ నీమేస బాప మరఁదులు
సామజ రథ తురగ రత్న సంతతులను నీ
కేమేమి లంచమిచ్చిరి
స్వామీ యటుమమ్ముఁ గావవా శ్రీకృష్ణా॥ ౬౬
- క॥ ఓకరుణామయ! కృష్ణా!
నీకుఁ మ్రొక్కుదురు సెటన్న నెఱుస వస్త్రా)
నీకముఁ ద్రోవది కిచ్చితి
వోకమల సఖేందు నేత్రయుగ శ్రీకృష్ణా॥ ౬౭
- క॥ శబ్దదత్త ఫలాపభి
సాబగొనరగ నారగించి సురలుబొగడ నా
యబలపయిఁ గృపావీక్షణ
ము బరపి బోచితివి సత్యముగ శ్రీకృష్ణా॥ ౬౮
- క॥ గుహానిక వసమధ్యంబున
మహిమావిష్ణునిగఁ జేసి మనిచితివి భవ
నృహనీయ దాసమహిమము
సహహ నెరుంగగలనె? హరి శ్రీకృష్ణా॥ ౬౯

- క॥ శత్రుసహాయుడనెను న
మిత్రత్వము జూపి కాపమిత్రునిగ దయా
పాత్రునిగా సుగుణుండగు
పుత్రునిగా బ్రోచితీవపున శ్రీకృష్ణా॥ 20
- క॥ పతిశాప హత నహల్యా
సతిని చరణ రజముచేతి సకినొనిచి స
న్నతి సకలదేవ! పాపా
ద్ధతిహూయించితివి సరమదయ శ్రీకృష్ణా॥ 21
- క॥ కుయ్యో కరుణామయ! రా
వయ్యా! యని గజమువేడ నాశుగతిని నీ
యొయ్యారింటును విడచియు
నయ్యెడి రక్షింప నేతె శ్రీకృష్ణా॥ 22
- క॥ జనకుని బాధలబడి వం
చనలే కిసుమంతి నీవె శరణమసిన నా
దయజనుతుఁ గాచితివి త
జ్జనకుని హరియి! చి కీమదన శ్రీకృష్ణా॥ 23
- క॥ మురళీగాన సుధానస
మరనింక భవామరాళి కతి దుర్లభమా
మురళీగాన సుధార్పురి
బరపితివి ధరిత్రి సఖిల పతి శ్రీకృష్ణా॥ 24
- క॥ ఖండవమేర్పు నవును నా
ఖండల సూతికిని దోడుగాజనివిజితా
ఖండలుజేసితి వతని న
ఖండానందాద్ధి మగ్నుగా శ్రీకృష్ణా॥ 25

- క॥ ధర్మజా రాట్నాయాధ్వర
మర్మిలి జేయిగప మగధు సనిలతనయు బా
హోర్మికిఁ బలియిచ్చి మహా
ధర్మము రక్షించితివిగదా! శ్రీకృష్ణా॥ 2౬
- క॥ శిశువల దంతవక్త్రులు
బశువులవలె నిక సభాభవనమునఁ దిట్ట
విశసనముఁ జేసి నీలో
వసియింపఁగ జేసితివు వడి శ్రీకృష్ణా॥ 2౭
- క॥ ఎన్నోవేళలఁ గడురా
పన్నలయిన భక్తజనులఁ బాయక వెన్వొం
టన్నిలచి బోచుచుండుదు
వన్నా! బహు పేషధారివై శ్రీకృష్ణా॥ 2౮
- క॥ భక్తులఁ బోచుటకై యను
రక్తిం దౌత్యంబునైనఁ గ్రహించెద వా
సక్తులగు పాండుసుతులకు
యుక్తిగ దౌత్యంబుసల్పితిో శ్రీకృష్ణా॥ 2౯
- క॥ సంతతము భక్తుడైన ని
తాంతము గాచాడఁగల వెదందలఁచి శుభ
స్వాంతుఁడు భీష్ముడు పల్కిన
దంతయుఁ జేసితిఁగదా? హరి శ్రీకృష్ణా॥ ౩౦
- క॥ మునుపాల్మీక్కాది మహా
ముని వృషభులు జేయుకార్యము లన్నిటి నీ
వు నిజంబు నొనర్చితివో
యనఘా! సత్యానుశీలివై శ్రీకృష్ణా॥ ౩౧

- క॥ అర్జునుడు సైంధవుని శిర
మూర్జితముగ ద్రుంచు ప్రజ్ఞమానినఁ గరుణా
నిర్జరులు బొగడఁగా నా
యర్జును గెలిపింపఁ జేసితే శ్రీకృష్ణా॥ ౮౨
- క॥ భూకాంతు డంబగీఘం
డేకాంత సుభక్తి శ్రీరమేశుఁడవగు నిం
గైకొని భజింపఁగా ను
శ్లోకు నొనర్చితివి నిచ్చుట శ్రీకృష్ణా॥ ౮౩
- క॥ ఎంపరుభక్తు లెఱుల హ
న్మందిరముల నిన్ను గనుగొనం దలతురొ నీ
వందరి కన్నివిధంబు
నందంబుగ గానిపింతు హరి శ్రీకృష్ణా॥ ౮౪
- క॥ భారత యుద్ధస్థానముః
బాటగని క్రిడి మోహ పరవశుఁడగుట
కారుణ్యంబున దెల్పితి
వారిసి గీతలను దుష్టహర శ్రీకృష్ణా॥ ౮౫
- క॥ గీతారహస్య మెఱుగ మ
హా తత్వజ్ఞులకె గాక యజ్ఞులకెట్టు
చాతురి గల్గెగలదు? జీ
మూ తతులీతదేహ మత్పభూ శ్రీకృష్ణా॥ ౮౬
- క॥ ఈనుహిదత్వము దెల్పెడు
నేమతముల వార్చికెన నెంతయు గీతా
స్తోమమె ప్రమాణము ముకుం
దా! మాధవ! నందనందనా! శ్రీకృష్ణా॥ ౮౭

క॥ కాలముగ భేదములు జగ

మేలికవా నీకులేవహీనశయా! యే

కాలము సర్వగతుడవై

శ్రీలంగూర్చెదవుఁ గరుణచే శ్రీకృష్ణా॥

౮౮

క॥ మతతాతయ్యమెఱుంగని

మతిహీనులఁ బాగుజేయ చుదిదలచి సుధీ

తతినుతియింపఁగ భైష్ట్య

పతివై పొడమితివి విశ్వసతి శ్రీకృష్ణా॥

౮౯

క॥ ఎన్నోసాధనములను మ

హాన్నతిగా జేతమలకు నొసఁగితివై నక

కృన్ననని న్నెఱుఁగు నుపా

యాన్నతిఁ దెలియంగలేర పో శ్రీకృష్ణా॥

౯౦

క॥ నేనొకమానిసినయినక

శ్రీనాథా! పెక్కుగొంధచింతనఁజేయం

గానేరక నీతత్వముఁ

గానఁగలేనైతిఁ బోవఁగదె శ్రీకృష్ణా॥

౯౧

క॥ నాకేల యితరచింతలు

నాకాధిపవినుత! శ్రీతదనమ్మో బోవం

జేకొంటివి బిరుదము న

వ్యాకుల కారుణ్యమూర్తివై శ్రీకృష్ణా॥

౯౨

క॥ ధరగల భాగవతోత్తమ

చరణాబ్జంబులకుఁ బ్రణతిసలుపుచు లక్ష్మీ

వర! నీదయకొరికే యీ

కరణినిరీక్షింతు నీవెగతి శ్రీకృష్ణా॥

౯౩

- క॥ చిలుకను శ్రీరామయనుచు
బలికించినవేశ్య పరమపదముఁగనియె నిన్
బిలచితి శ్రీరామాయని
వలనుగ నన్నట్లుఁ గావవా? శ్రీకృష్ణా॥ ౯౪
- క॥ రామ కృష్ణా! యనుచును
నేరూపవృద్ధై నఁగాని యిందుకయిన నీ
నామముబల్కినయెడ నీ
వోమెదు పాపములఁబాపియున్ శ్రీకృష్ణా॥ ౯౫
- క॥ హలకులిశా-కుశచిహ్నము
లలరెన్ నీపాదయుగ్మ మమలినమతిన్
తులనీచంపకపుష్పా
దులచేఁ బూజి-తుభక్తితో శ్రీకృష్ణా॥ ౯౬
- క॥ పరమేశ్వర! కరుణారస
భరణా! వాణీశముఖ్య పాలననిపుణా!
సురముని సన్నత సుందర
చరణా! నినుఁగొల్తు నమముఁజన శ్రీకృష్ణా॥ ౯౭
- క॥ కాలముఁ గడపుట్టకెనీ
లీల లభినుతించు శక్తి లేకుండిన నీ
లిలను వాగితి తిజి
త్పాలక! ననుబోపుమయ్య దయ శ్రీకృష్ణా॥ ౯౮
- క॥ మరువకుము నీమథక్తుఁడు
నరహరి గోపాలదాస నామును పాపం
బరుగగ శతకమును భవ
చ్చరణముల కొనంగఁ గోవఁజను శ్రీకృష్ణా॥ ౯౯

క॥ కలియుగ గతసంవత్సర

ము లై దువేలంత మీద ముప్పదిమూడుం

గల వత్సరమున వ్రాసితి

నలఘుమతి! దీనిగొను మనఘ! శ్రీకృష్ణా॥ ౧౦౦

క॥ మంగళము ఊక్తిణివరి!

మంగళ మఖిలాంతరాత్మ! మంగళము హరీ!

మంగళము దానవాంతక

మంగళమిదె రాధికారమణ! శ్రీకృష్ణా॥ ౧౦౧

మంగళంమహల్

శ్రీ శ్రీ శ్రీ శ్రీ

ఓం తత్సత్,

శ్రీరాధాకృష్ణ చరణారవిందార్పణమస్తు.

